

far: nā quū oīa deorū sint nulla re indigent:
quo stultius est credere eos sumo vesci atq;
nidore sacrarū carnū, qbus affatim nectar &
ambrosia suppeditant, verūtamē incredibi/
lē capiunt voluptatē, vbi facultas iciderit, in
quēpiam dignū suo arbitratu beneficia con
ferre, haud temere conceptis hoīm votis aut
nuncupatis acq̄scentes: liquidē imprudens
mortalitas plerūq; solet optare, quē sibi impe
trata mox calamitosa forēt. Etenī opes hono
res magistratus imperia nō secus ac teterrī
mā pestē n̄s, quos a recto bonoq; trāsuerfos
improbitas agit, proijciunt: quo semper in
ter curas & pericula versantes in getos & in
suaves dies perferāt: quibus vero de nefan/
dis cupiditatibus agere triūphū cōtigīt, eos
bonis lōge beatioribus ditant: paruo cōten/
tos faciunt, ac lētavalitudine prosequuntur:
addunt ingenue disciplinē, multaq; ac varia
rerū hūanarū & diuinarū cognitio: qua pror
sus vera sapiētia mortales arcūssimo dijs amī
citiā vinculo glutinant: his accedunt vxor
morigera liberiq; sospites cū nepotibus mo
res parentū emulātes, hē sane firmissima bo
norū oīm & præcipue sapiētū persuasione di
uitiā maxime sunt ac vera fēlicitas hūana.
Ac mihi quidē videtur mortalīū vitę condi